

ÜVELYK MATYI.

Adjon a jó Isten . . .

A nagy kerék fordult egyet
Kilenczvenkettőre,
Mit is kérjünk, mit is várjunk
Az új esztendőre?

Ki se tudná számba szedni
Annyi a baj itten,
Mi is kéne az új évre?
Tudja a jó Isten.

Uti laput kéne adni
A filoxerának,
Ára legyen a szegedi
Bornak, paprikának.

Végrehajtót és finanszot
Üsse meg a menykő,
Szüz dohányt, szabad világot
Adjon a teremtő.

Pótadó és államkölcson
A pokolba vesszen,
Hogy szegény Rókusnak végre
Nyugta is lehessen.

Babó Emilt válaszsza meg
Alsó-, felsőváros,
Pap legyen, ha arra termett
Ivánkovits János.

A színházban jó direktor
Tegye a pénzt zsebre,
A trupp a mi gusztusunkhoz
Legyen összeszedve

Ajándék rakpart ne essék
Minden évben hasra,
Vadász pasa ne adjon több
Okot a panasra.

Az alsóvárosi központ
Büvös bájos képén
Merengjen el a tanács, de —
Ne a város pénzén.

A Szapáry kormány pedig
Menjen penzióba,
A parlament ilyen néppel
Ne is álljon szóba.

Legyen ennek a szomorú
Rossz világnak vége,
Legyen ez a szegény város
Boldog is már végre.

És ha már a nagy világra
Semmi panasz sincsen,
No hát akkor még egy kis pénzt
Adjon a jó Isten.

Hüvelyk Matyi.

János kiszólásai.

A rakpartba mögém beleesött mán az influenza, attú hibbant mög a déréka. Oda sé neki, maj möggyógyítja a kormány egy másik két-százézerforintos recepttel.

*

De fővitte az Isten a Hiradó dógát, miúta az Ádám serkenti. Hogy aszondja: „a szabad-
elvű nemzeti demokrácia zászlóvivője.“ *Most beszélj mán te pupák Apponyi.*

*

Aszondom, hogy higányos a nemzeti demokrácia: *osztrák szószszal van föleresztve.*

*

Mögfüjta mán a szögedi muszájpártiaknak Zsótér Andris a trombit. Én mög aszondom, bácsi, hogy sok nekünk két kormánypárti követ. *Hát majd léabczugolunk égyet. Jó lösz-é Milcsikém?*

*

No mán tudják a szögedi okosok, hogy mi mindön kék nekünk a milleniumra. Hát égy kis *bangócsináló masina* nem jó vóna forposztnak, mondok? Csudállom, hogy annyi ferblista van köztük, még sé tudják, hogy *péz beszél, kutyja ugat.*

*

Némik embör ojan bolond, hogy ott is keresi a dógot, a hun nincs. Én is annyira kedvellöm, hogy ha hírit hoznák, hogy möghalt a dolog Pestön, a *Nándival főmönnek a temetésire.*

*

Durrog a Makó direktor is mámmög. Nagy hadi kiáltvány az ehön a *pézetlön néphön*, pajtás. Hanem hát *láttunk mink mán karón varnyút.*

*

Ünnézöm pajtás, miúta a választási konferenciák tartanak, *kétannyi a polgári kimönő*, mint *tisztőségös időbe.*

*

Aszongya a czimborám mán mögém a sok *vizityúk*, hogy nem ád *komoj aggodalomra okot a rakpart*. Eetekintve attul, hogy én még vidám aggodalomról nem hallottam, csak úgy vélöm, hogy *nagyon czélarányos vóna a milléniumra förobbantani az egészet.*

*

Mán én babám ijen vagyok.

Egyetemi ifjak estélye.

Ezek a legifjabb jogászok!

— Nincsen már jó erkölcs manap —
Hol még az ügyvédi diploma,
És ime, már halasztanak.

Nádi Veréb.

KÖTSÖNÖS RÓKUS.

Tisztótt ur, boldog ujesztendőt, és vögye mög az házamat.

Hej — mondok szeretve tisztótt Csötlik szomszéd leginkább is szeretnék én boldog ujesztendőt kívánni — *egy fizető lakómnak.*

*

Gyün az kéménpuczó is é, oszt aszondja az markát elejbém fordíva: Boldog új esztendőt!

— Nem a kő neköm, — mondok szeretött embörtársam, hanem — *lakó.*

*

Nincs is az üdönék semmi változandósága, mer az világ csak ojan, mint vótt, úgy gyütt mög az 1892-ik esztendő is, mint az 1891-es möggyütt.

Akkó is csak *üresök vóttak az lakásajink*, most is csak *üresök.*

*

Maga mán Csötlik szomszéd tuggyja is, micsoda jókévánatta lögyék hozzánk az ujesztendőre, hogy rámköszönti az röggét:

— Adjon isten az gyűvésztendőre lakót.

Köszönöm az erántunk való jóságát, de tögye hozzá hogy — *fizető lakót.*

*

Kék má ullátom mögém az városházi uraknak, hogy szavajjak az Ivánkovies papra, amik az ü hitükön van.

Aszondik, ki lösz hirdette, hogy minden Kötsönös Rókus két fizető lakót kap, amik az kormányhó pártol.

De — mondok — égy fizető lakójé is oda annám minden mönybéli jussomat, de százé sé löszök hűtelen — *Kossuth Lajoshó.*

*

Ki az éjjön? kérdözi az Csötlik szomszéd.

Az a lakó, mondok, aki az házamba gyün lakni.

*

Öt esztendőve ezelőtt is avva bolondittak bennünket, hogy ha az kormányhó húzunk, *mög löszünk segítve.* Hát ehun-e, öt esztendejig vótt két kormánykövet, *mégis sincs — lakóm.*

*

Aszondom én, jobb lösz, ha az papunk itthon marad, oszt *könyörög érttünk*, hogy

Tisztótt ur, vögye mög az Kötsönös Rókus házát.

Inog-e?

Inog a rakpart, vagy nem inog?

Ez a kérdés most már örök —

Ibis, redibis, úgy felelnek

Rá a fufangos mérnökök.

Csipi-Csóka.

Szinművészeti tanulmány.

Makó a *Parasztbecsület* előadása előtt összes személyzetét a Schwartz-féle szalámi gyárba küldte művészi tanulmányútra. Az illető gyárban 32 *olasz* munkás dolgozik s a direktor azt hitte, hogy azok a tudományukat csak úgy potyára átadják a szegedi színház tagjainak.

Hanem a művészeink nem tanultak ott egyebet, mint hogy jó lett volna *parasztbecsületre* elhozni egy-egy rud szegedi *olasz szalámit.*

Tervek a milleniumra.

I.

Hogy *emlékezetes* és *hasznos* alkotásokkal üljük meg Szegeden a milleniumot, indítványozom:

1. Építsünk *dorosmai* műutat.
2. Építsünk még egy műutat.

3-szor, 4-szer, 5-ször, 6-odszor és 7-edszer: Építsünk *minél több* műutat.

László Gyula,
gazdasági (?) tanácsnok.

II.

Igaza van *Verhovay* Gyulának, ez az álarcz és *kerítés* korszaka.

Ennek kifejezésére, a millenium alkalmából, a sok szegedi üres telket *kerítettük* be.

A telkeket pedig *töltjük* föl.

Kalmár István,
ügyvéd.

III.

Csatlakozom Kalmár István nézetéhez.

Legméltóbban ünnepeljük meg az ezredévet, ha minél többet *töltünk*.

Piktor Jóska.

IV.

Minden áron hozzuk ide Szegedre a harmadik *egyetemet*.

A második évezredben, ki tudja, talán én is . . .

Nándi.

V.

Ünnepelje meg Szeged a milleniumot azzal, hogy a második kerületet visszahódítja a független Magyarországnak — *velem*.

Dr. Babó Emő,
képviselő-jelölt.

VI.

Ceterum censeo . . .

Töröljük el az ezredévre a tiz éves *tanyai kapitány-ságokat*.

Kulinyi Zsigmond.

VII.

Nem lesz annál nagyobb ünnep, mintha megtöltik házainkat ezredéves *lakókkal*.

Kötsönös Rókus.

VIII.

Ezredéves őseink kegyeletes emlékére engedjék el az *államkölsönt*.

Kötsönös Rókus No 2.

IX.

Rendezzünk a milleniumra általános nagy *adófizetést*.

Fodor Károly,
adóügyi szenátor.

X.

Csatlakozom előttem szóló nézetéhez.

Kónya Ferencz,
adófőtiszt.

Fiáth justitia.

Fiáth báró Szegeden nemrég
Még csak sáskákat kergetett,
Ma főispán s Kossuth képétől
Tagad meg durván egy helyet.

Csak rajta, sáskabiztos uram,
Igy folytassa az életit,
Fehérvárról a sáska helyett
Méltóságodat kergetik.

Szittyá.

Lőrincz a város cselédje.

Ehun vagyok e.

Ebbe az ujesztendőbe sé kopik e a mü vizitkártyánk ullátom, mer akárhogy fordítottam az pijacson, mög az botos urak elejbe, *fémárookka is möggyőztem, amit beleadtuk.*

Mer münékünk nem kupértákba köszönik mög az botosok, mög az vendéglősök, mint az biztos uraknak az — *jókévánságot.*

Aszondja az Biri ánygó, hogy möghina malaczpöcsönyére újesztendőre, de attul fél, hogy mögtudi az fükapitán úr, aki pejig tilti az röndér mögítatását, mög mögétetését.

Hasze — mondok — ha csak malaczt akarok önni, abbú löhet részöm, mer mire való az az malacz, *amiék az tilalomba jár.*

Aszondom!

Abba vélekődök ögyébiránt is, hogy az röndér ezöntul né malaczt ögyék újesztendőre, hanem inkább tyúkot, mer ugyancsak *kaparni kő most az röndérnek a röndözködésné,* ha mög akar élni embörségge.

Aszondom!

Váttig mondom, hogy minek is foga mög az embör az ezt a sok gyütt-mönt tolvajt, *ha nincs benne haszon.* Most is é, azt a nagy summa pézt, amit az Gaskó úrná tanátunk, eküdték az nimötöknek, pejig *a vóna* az igazság, ha *miköztünk osztandék e.*

Akkó löbbe csak igazi rönd.

Aszondom.

Ehun-e, most is kifogott az nimöt rajtunk, az 300 márkát, amiék az Szekula biztos urnak gyün az Gaskójé ullácczik — *eröndöztek az nimöt konstablerök.*

Aszondom.

Mámög az küvet választást is télviz idejire töszik, mikó disznótoron kő ott löbni, hogy mög né égjék az ház.

Hajhadd oszt Lőrincz mögén az parasztot a nagy hidegbe az másik országutra, amiékön etévedjön.

De legalább is az ember ijenkor *hévatalosan jólakik mög iszik.*

Csak hagygyüjön hát.

Aszondom!

Katufrek Fekete Géra Pétör tanyai kapitány szavall.

Mos mán csiba kennek csak egészen paraszt.

Mos mán elérközött az az üdö, mikó ken ne szójon é szszót sé, csak éppen akkó szavajjon, ha jén mondom, oszt oda, ahuva jén mutatom.

Aki nem áll kötélnek, hát annyit előre mondhatok, hon nem marad mög a határban. Mer betudom én kentöket pöcsétös levéllel híjni a torom alá annyiszó, hogy egy év alatt *efizeti ken bírságba a tanyát.*

Hát esz jó lösz mögszivelni. Mer aszondom rá-töröm a kórót, beleütött annak a dögába a ménkü. Mer föllépök ezöntül eréllössen, hogy rászógájjak a fizettségre, mög arra, hogy gyúgy türüközik hozzám a sok városi úr, mint az birka a karámfalhon.

Mi kő?

Pakszus?

Huva szavaz ken? Nem tudja ken?

Gyékken a választás után.

Ezöntül mán így lösz. *Ezér pezölnek engöm.*

Ujévi üdvözlések.

Tóth Pál — a polgármesterhez.

Nagyságos Uram! »Pocza-pocza tarka.« Ez a régi közmondás igazolást nyer napjainkban. Ma minden ember *tarka poczát* süt Szegeden, és ez a Nagyságod érdeme, ki úgy váltja be Henrik mondását hogy: Minden szegedi polgárnak *malacz* süljön a serpenyőjében.

Ezzel a közmondással szemben azonban igaz a másik is: »Nulla lex sine exceptione.« Bizony sok *Kötsönös* van e városban, aki nincs olyan disznóba, hogy malaczt süssön.

Czinczinatus története ismétlődik itt. Az eke szarva mellől szőlítják el a *tanyai kapitányokat* és ezeket Nagyságod nevezi ki.

Tudom, hogy jobb szeretné őket *elcsapni*.

Washington, Deák és *Tisza Lajos* (alázattal hajtom meg előtte fejemet) példája arra utalja Nagyságodat, hogy viselje el a gratulációt és menjen gratulálni a Mikádóhoz.

Mert »ma nekem, holnap neked« mondja a klaszszikus.

Isten áldja meg Nagyságodat minden javaival és mentse meg az — üdvözlő beszédektől.

Koczor János — Rainer főkapitányhoz.

Tekintetes főkapitány ur! Tudja az egész város (kivéve *Várossyt*), hogy a rendőri állapotokat sikerült megjavítanunk.

Hanem azért ez ujesztendő napján is *javulást* igérünk.

Azon leszünk, hogy *minél kevesebb tolvajt fogjunk*.

Az öngyilkosságok számát is apasztani kívánjuk. Lőrinczék utasítva vannak, hogy megelőzzék a *szerelmi bánatokat*, még pedig a legmodernebb *vadházasságok* által.

Mert hiába prédikálnak erkölcsöt az erkölestelen ujságírók, rendőri tapasztalás szerint a *vad házások* a *legszelidebbek*.

Szelid, boldog ujesztendőt kívánok mindnyájunk nevében mindnyájunknak.

Egy év lefolyása.

1891.

Január 1. Dr. *Tóth Pál* főjegyző korszakalkotó üdvözlő beszéde, melyet mintául elkértek *Szilágyi Dezső*, *Apponyi Albert* és *Pálffy Antal* tanyai kapitány.

Február 31. *Kállay* nem tarokkozott, *Várossy* Ferencz nem interpellált, *Kispál Sándor* nem »beszélt ujságokat.«

Márcz. 11. János, a katasztrófa emlékére *vizi-játékot* rendezett.

Május 10. A tiszai szabad fürdő megnyitása két gyermek-halállal.

Junius 7. *Kötsönös Rókus* házába egy lakó költözödik, de még aznap — *elfogja a rendőrség*.

Junius 15. Infernalis meleg. Az öreg *Glosszauer Krausz*-nál nagy költséggel megvásárol egy *ingyen reklam-legyezőt*.

Julius 28. A Szeged-csongrádi palotájában *Ádók István* bemutatja legújabb találmányát a *tömeges kivégzésre*.

Augusztus 20. Az *Aigner* család, egy nagy merénylet előérzetében *töltött* káposztát vacsorált.

Okt. 16. Ásatás Csöngölén. *Hercz Gyula* elfogja a honalapító *Kállayak* pagátját.

Okt. 17. Dr. *Cserey* először jelenik meg Szeged utcán a *saját ekvipázsán*.

Okt. 25. A felsőtanyai központ kutjában *Zombori szenátor* fölfelez egy *Giesshübli-forrást*.

Okt. 26. *Oltványi Pál* a forrásra *elsőbbséget* jelent be.

Decz. 20. A rakpart áll, mint Sion hegye. Csak a dereka fáj.

Decz. 26. Szeged másodszor *előntve* — *karácsonyi lapokkal*.

Decz. 28. D. e. *Pálffy Ferencz* föllép a második kerületben.

Decz. 28. D. u. *Pálffy Ferencz* visszalép.

Decz. 31. Dr. *Tóth Pál* újabb korszakalkotó beszédre készül.

Rövid hírek.

— **Ujévi üdvözlés.** *Pillich Kálmán* meleg hangu levelében üdvözölte ujév alkalmából *Makó Lajost*. S kijelentette, hogy ne higgyen a rossz nyelveknek, ő azért nem bérelt a színházban, mert nem a primadonnákat tartja *gyöngéeknek*, hanem a *székek* nem felelnek meg az *ő igényeinek*.

— **„E fiatal művész.“** Általános örömet keltt egy a színházi mint a társadalmi körökben, hogy az ujesztendőre *Berényi Géza* titkár, férj, czilindertulajdonos és kiváló hadarnok »fiatal művésszé« üttettetett.

Eliás Csamangó regruta frájter levele Bécsből.

Szeretetet szülő apám!

Az boldog újévi kívánásokat atrésoltatnám ebbe ja levélbe, de nem igön van hozzá kedvem, mer öhetném, kentök mög még mindégig nem küdik az *magyarországit*, pedig a többi spitájós czimbora már mind újjólakott, hogy gyógy szuszognak, mint a zökör.

Pedig sok van itten magyar fi is, mög égy némöt dájcsmájszter, szakanna szét, aszongya azér tétette *Mária Terezija* az magyar infántérisz vafonkabátytyára az fehér posztót, mer mindétig abba türütük a zórunkat. De mög is vágtam érte, ojat bódút, mint az bivaj.

Az óberstápczárucz mög aszongya, nem mék ki az spitájúbj félévön alú, akkora beteg vagyok, de mondok, ő is szörnyen rosszul áll, ojan kehös, mög ojan pókos a lába, nem tom nem-é rukkolok én neki paradába a *lájhenbegebiszhön*, ha főfordul,

mejhöz hasonló jókat kívánva, maradok

Her Gefrájter É. Csamangó,
virtigli maródi és kranke.

U. i. Itt ritt ténnap a *Mirczli*, hogy aszongya, ha nem dédelgetöm, elmén panaszra az ezredös úrhon. Mondok eregy kapd indiblanczba a lábod, maj kidobnak, hogy mikó a fiam főgyün katonának, akkó is arrul kóduusz, mejhöz hasonló jókat kíván

Gefr. Csamangó,
kranke zeit 20/12. 1891. im spitáj.

Felelős szerkesztő: **Hüvelyk Matyi.**

Szegeden, 1891. Nyomatott Bába Sándor kiadótulajdonosnál.